CHIRON W RYBACH

Trylogia szamańskich powieści osadzonych w światach równoległych

KOMPENDIUM

POJĘĆ, SYMBOLI I POSTACI

EZO ONEIR

BURZE NA SŁOŃCU — IMPERIUM LILITH

TRANSFORMACJA CIENIA

CHIRON W RYBACH
Trylogia szamańskich powieści osadzonych w światach równoległych

KOMPENDIUM
POJĘĆ, SYMBOLI I POSTACI

EZO ONEIR

BURZE NA SŁOŃCU IMPERIUM LILITH

TRANSFORMACJA CIENIA

SPIS TREŚCI

1. EZOTERYKA - DEFINICJA POJĘCIA
2. KIERUNKI EZOTERYCZNE (gnostycyzm, hermetyzm, astrologia, alchemia, teozofia)
3. RUCH KULTUROWY NEW AGE
4. SZAMANIZM (pojęcie „szamańskie powieści")
5. REIKI – SPOSÓB NA ODCZUWANIE ENERGETYCZNE
6. ISTNIENIE ZBIOROWEJ NIEŚWIADOMOŚCI
7. DEFINICJE PSYCHOLOGII GŁĘBI (K.G. Jung)
8. CIEŃ W ROZWOJU DUCHOWYM (Na podstawie „Mandali Cienia" Farida Sorana)
9. ŚWIATY RÓWNOLEGŁE W TEORIACH NAUKOWYCH
10. TEORIE BAZUJĄCE NA FILOZOFII KWANTOWEJ (Transerfing Rzeczywistości)
11. POJĘCIA ASTROLOGICZNE W TRYLOGII

POJĘCIA WYSTĘPUJĄCE W TRYLOGII
CHIRON W RYBACH

Jedna z fotografii, która ukaże się w III części powieści.
Fot. Ezo Oneir

Rozejrzyjcie się uważnie.
Społeczeństwo osiągnęło „masę krytyczną", o której w Niebiańskiej przepowiedni wspomina James Redfield. Twierdzi on, że przemiana ludzkiej świadomości zaczyna się wtedy, kiedy uzmysłowimy sobie zbieżność wielu zdarzeń w naszym życiu. Przestajemy wówczas traktować zbiegi okoliczności jako przypadek. Już w dzieciństwie czujemy, że istnieje coś więcej niż tylko ziemska strona egzystencji. Liczba osób świadomych niewidzialnej siły prowadzącej wzrastała od lat 90. XX wieku.

Jaki świat mamy obecnie? Nastała moda na slow life, joga jest już elementem naszej codzienności, Podobnie jak wegetarianizm i zero waste.
Są też ogólnodostępne metody i dziedziny wzrastania duchowego, które ingerują głębiej.
Nadal jest to jednak wymiar wiedzy, która nie jest potwierdzona i dostatecznie zbadana, a którą można sklasyfikować jako świat ezoteryczny.
Termin „ezoteryczny" oznacza „sekretny, zastrzeżony, ukryty" i zalicza się do niego wszelkie praktyki i działania, których pochodzenie nie jest do końca wyjaśnione lub pozostaje w kwestii domysłów.
Czy nie zastanawiające, że rozwój ludzkości nastąpił we wszelkich możliwych dziedzinach, a wiedza duchowa ciągle raczkuje? Ewolucja człowieka zmierzała bowiem do tej pory głównie w kierunku materializmu i zapewnienia sobie bezpieczeństwa.

Przychodzi ten moment, kiedy zaczynamy odczuwać potrzebę poznania siebie i swojego miejsca we wszechświecie.

„Cecha wierzeń zwanych wiedzą tajemną, hermetyczną lub ezoteryczną i przekazywaną jedynie wybranym osobom w przeciwieństwie do dostępnej dla ogółu wiedzy egzoterycznej; w religioznawstwie tendencja do utajniania części wierzeń danej doktryny lub kultu religijnego przed ogółem; w filozofii teorie starożytnych i średniowiecznych szkół filozoficznych, które ówcześnie były przekazywane jedynie wybranym uczniom". (definicja PWN)

Ezoteryka to bardziej otwarte postrzeganie rzeczywistości, rozwój duchowy, porusza tematy duchowe lub odrzucane przez naukę.
Treści są na ogół otoczone atmosferą tajemnicy, przekazów ze starożytności i są odczuwalne w sposób pozazmysłowy.

Wiele z kwestii przedstawianych współcześnie jako nowe w ezoteryce (np. z zakresu parapsychologii), w rzeczywistości od wieków znane były filozofii, rozważa się więc zaryzykowanie większego otwarcia tej dziedziny na ezoterykę, by przypomnieć, że rzekomo nowe „odkrycia" ezoteryki znajdują swoje odpowiedniki już w ideach starożytnych filozofów

EZOTERYKA

„Określenie ezoteryczny pojawiło się w starożytnej Grecji w okresie panowania cesarstwa rzymskiego. Pochodzi od greckiego słowa esôterikos, od esôtero (esô: „wewnątrz"). Słowo to oznacza wszystko, co jest „wewnętrzne" (...)
Pierwsze przykłady użycia to m.in. Platon (427 p.n.e.) oraz Lucjan z Samosaty (ok. AD 120-180).

Ezoteryzm koncentruje się na osobistym oświeceniu i wewnętrznych praktykach duchowych, zaś religie zorganizowane skupia się na praktykach i rytuałach, a także na prawach które rządzą społecznością.

W większości znanych religii rozróżnić można sfery egzoteryczne (zewnętrzne) i ezoteryczne (wewnętrzne). Sfera egzoteryczna - to struktury instytucjonalne, pisma kanoniczne, utrwalone dogmaty i rytuały itp. Mają one wpływ na całą społeczność wiernych.

Sferę ezoteryczną tworzy niewielka stosunkowo grupa (lub więcej grup) osób głębiej i bardziej intensywnie zaangażowanych w życie duchowe. Ludzie ci poszukują nauk i metod prowadzących do głębokich przemian wewnętrznych. Często relacje pomiędzy społecznością egzoteryczną a grupą (lub grupami) ezoterycznymi są napięte, gdyż (ezoteryczny) mistycyzm może łatwo zostać uznany za herezję, zagrażającą (egzoterycznej) ortodoksji". (1)

EZOTERYKA

(1) S. Bednarek, W. Bockenheim, J. Jastrzębski:
New Age. Encyklopedia Nowej Ery. 2008.

Martyna Bryk, jako Lidia w roku 1967.
Jedna z fotografii, która ukaże się w III części powieści.
Fot. Ezo Oneir

Gnostycyzm (z gr. gnostikos „dotyczący wiedzy, służący poznaniu”) – doktryny i ruchy religijne powstałe w I w. na wschodzie cesarstwa rzymskiego łączące elementy chrześcijaństwa z grecko-egipskim hermetyzmem. Zrodziły się one w kościołach lokalnych, związanych częściowo z tradycjami judeochrystianizmu, poszukujących własnej drogi i dążących do uniezależnienia się od większych metropolii (2).

Zgodnie z przesłaniem gnostyckim człowiek egzystuje w nieprzyjaznym świecie, do którego został „wrzucony”. Świat jest obcy Prawdziwemu Bogu i nie jest jego dziełem, lecz dziełem sił niższych zwanych Archontami (których przywódcą jest Demiurg).

Człowiek jest niespójnym konglomeratem ciała, duszy oraz ducha (pneumy). Jego prawdziwą jaźnią jest pneuma, równie obca światu, jak Bóg.
Prawa natury zniewalają człowieka, a jego ciało i dusza (w tym psychika) aktywnie mu się przeciwstawiają.

Celem życia jest przebudzenie odrętwiałej pneumy i uwolnienie jej z więzów Losu i świata, aby wrócić do Boga.(3)

2. Jan Wierusz-Kowalski, Wczesne chrześcijaństwo I-X wiek, Warszawa: Krajowa Agencja Wydawnicza, 1985, s. 45
3. Dobroczyński, Bartłomiej: New Age, ZNAK, Kraków 2000 s. 117–119.

KIERUNKI EZOTERYCZNE: GNOSTYCYZM

Hermetyzm – greko-egipska mistyczna grupa pogańska, której wierzenia są zawarte w zbiorze zwanym Corpus Hermeticum – grupie osiemnastu traktatów napisanych w hellenistycznej Aleksandrii w I wieku n.e.

Hermetyzm ten zakłada przede wszystkim jedność i niepodzielność uniwersum, w którym wydarzenia zachodzą synchronicznie na wszystkich jego poziomach. Chodzi tu np. o poziom duchowy i aspekt zmysłowy.

Stąd hermetyczne powiedzenie

„jako na górze, tako na dole".

Zgodnie z tą właściwością świata funkcjonują transcendentne nauki, takie jak alchemia, czy astrologia.

Hermetyzm arkadyjski, (332 p.n.e.), był religią współzawodniczącą z chrześcijaństwem; obiema religiami rządziły też pewne podobieństwa. Ich zasadniczym, wspólnym mianownikiem był Logos – Słowo, które jest Bogiem i było na Początku (4).

4) Bugaj R., Hermetyzm, wyd. Wyd. 2 popr., rozsz, Warszawa: Orion, 1998

KIERUNKI EZOTERYCZNE:
HERMETYZM | ASTROLOGIA | ALCHEMIA

Alchemia – przednaukowa praktyka łącząca elementy zawarte obecnie w chemii, fizyce, sztuce, semiotyce, psychologii, parapsychologii, metalurgii, medycynie, astrologii, mistycyzmie i religii.
Wspólnym celem alchemików było odkrycie metody transmutacji ołowiu w złoto (kamień filozoficzny), lekarstwa na wszelkie choroby (panaceum) oraz eliksiru nieśmiertelności.

Alchemię można uważać za bezpośredniego przodka współczesnej chemii. Wielki rozwój alchemii nastąpił w czasach władcy Egiptu Ptolemeusza II Filadelfosa (285–246 p.n.e.), w Aleksandrii.

Rozwój filozofii przyrody, badań empirycznych i aparatury w XVII w. związany był m.in. ze stopniowym porzuceniem celów alchemii i skupieniu się na bardziej ogólnych celach poznawczych. przyczyniło się to do porzucenia klasycznych żywiołów i sformułowanie idei pierwiastka chemicznego.

Alchemiczną literaturę poddał badaniom twórca psychologii analitycznej – Carl Gustav Jung. Reakcje i substancje chemiczne odpowiadają nieświadomym treściom i zachodzącym w psychice procesom (5).

5) Indywiduacja kobiety. W: Pia Skogemann: Kobiecość w rozwoju. Peter Billing (tłum.). Wyd. 1. Warszawa: Wydawnictwo Psychologii i Kultury ENETEIA, 1995, s. 119, seria: Biblioteka jungowska.Tom 3.

KIERUNKI EZOTERYCZNE:
HERMETYZM | ASTROLOGIA | ALCHEMIA

Astrologia (gr. ἀστρον + λόγος, nauka o gwiazdach) nazywana była „wiedzą królewską”. Nielicznych wówczas astrologów można było znaleźć tylko na dworach władców.
W starożytności astrologia była wyżej ceniona jako nauka, astronomia była jedynie jej nauką pomocniczą.

Sumerowie ok. 2000 p.n.e., bazując na obserwacjach stworzyli świątynię schodkową w Ur. Liczba kondygnacji symbolizowało 7 wówczas znanych ciał niebieskich, wędrujących na tle gwiazd stałych. (Księżyc, Słońce, Wenus, Merkury, Mars, Jowisz i Saturn). Świątynia miała umożliwiać kapłanom kontakt z siłami nadprzyrodzonymi. Gwiazdozbiory zostały wyodrębnione i nazwane, niebo podzielono na 3 sfery, był znany Księżycowy pas zodiakalny.

Mikołaj Kopernik we wstępie do swojego epokowego dzieła De revolutionibus orbium coelestium pisze o „Nauce, którzy jedni zowią astrologią, inni astronomią, a wielu szczytem matematyki”.

Dopiero usunięcie w XVIII wieku katedr astrologii na uniwersytetach (m.in. na UJ) zapoczątkowało zepchnięcie jej do roli pseudonauki.

Rafał T. Prinke, Leszek Weres: Mandala życia. Astrologia – mity i rzeczywistość. Poznań: KAW, 1982.

KIERUNKI EZOTERYCZNE:
HERMETYZM | ASTROLOGIA | ALCHEMIA

Grzegorz Markowski, jako Wędrowiec Między Wymiarami.
Jedna z fotografii, która ukaże się w III części powieści.
Fot. Ezo Oneir

Teozofia (gr. theos bóg, sophia mądrość)
– światopogląd religijno-filozoficzny głoszący możliwość uzyskania bezpośredniego kontaktu człowieka ze światem nadprzyrodzonym i poznania jego tajemnic przede wszystkim przez mistyczne objawienie, w węższym znaczeniu jeden z przejawów tendencji połączenia różnych religii (synkretyzm) głoszony przez Towarzystwo Teozoficzne, założone w 1875r. przez Helenę Bławatską w Nowym Jorku (7).
Według Bławatskiej, teozofia jest systemem myślowym (nie religią), możliwym do pogodzenia z niektórymi religiami takimi jak buddyzm czy hinduizm.
Pod koniec XIX wieku silnie wpłynęła na wolnomularstwo.
W uproszczonej wersji idee teozoficzne przeniknęły do masowej świadomości, dając początek ruchom New Age.

Termin TEOZOFIA został po raz pierwszy użyty przez neoplatonika Amoniusza Sakkasa w III wieku n.e. na oznaczenie wiecznego systemu etyki godzącego wszystkie religie.

Idee światopoglądu:
1) wiara w bezosobowy Absolut i wszechobecną świadomość
2) wieczność kosmosu i natury jako emanacji absolutu
3) reinkarnacja
4) karma - odpowiedzialność istoty za własne czyny
5) ewolucja - cały wszechświat, od ludzi po gwiazdy, dąży do doskonałości i zjednoczenia z Absolutem

KIERUNKI EZOTERYCZNE:
TEOZOFIA

Siedmioraka istota człowieka wg teozofii

Człowiek jest istotą zawierającą w sobie 7 form istnienia, różniących się trwałością i doskonałością;

ciało fizyczne (sthula-sarira)
prana (energia życiowa)
ciało eteryczne (linga-sarira; tzw. sobowtór)
dusza zwierzęca (kamarupa; siedziba namiętności)
intelekt (manas)
jaźń (buddhi; dusza duchowa)
duch (atma; emanacja absolutu)

Tylko trzy ostatnie elementy są nieśmiertelne i tworzą razem duszę. Po śmierci dusza jednoczy się z Absolutem, wchodząc w stan niczym nie zmąconego szczęścia, zwany dewachanem.

KIERUNKI EZOTERYCZNE:
TEOZOFIA

New Age – złożony i wielowymiarowy alternatywny ruch kulturowy, zapoczątkowany w latach 60 XX wieku, wyrosły z przekonania, że ludzkość, pogrążona w głębokim kryzysie, znajduje się w punkcie zwrotnym między dwiema epokami (erami).

Po przejściu tego świata w nową rzeczywistość, ma nastąpić złoty wiek ludzkości. Bliżej nieokreśloną, ale raczej niedaleką przyszłość zwolennicy New Age wyobrażają sobie jako czasy, w których nie będzie konfliktów, granic państwowych, zaś ludzkość będzie żyła w ogólnoświatowej wspólnocie kierowanej przez wspólny Rząd Światowy. To czas, w którym ludzie całkowicie przewartościują swoje spojrzenie na otaczający ich świat. Zgodnie z tym przekonaniem nastanie wtedy kres wszelkich systemów religijnych oraz ich instytucji, zaś ludzi będzie jednoczyć wzajemnie zrozumienie, pozbawione wszelkich podziałów.

Według głosicieli New Age dobiega końca tzw. era Ryb (interpretowana między innymi symbolicznie jako epoka chrześcijaństwa), zaś na jej miejsce ma nastać era Wodnika. Wyznawcy tej doktryny wierzą, iż ludzkość doznaje duchowego wejścia w nową epokę, przypisane konkretnemu znakowi zodiaku, co ma według nich następować co około 2150 lat (7).

7) Bartłomiej Dobroczyński: New Age. Kraków: Wydawnictwo „Znak”, 2000.

RUCH KULTUROWY:
NEW AGE

New Age jako kierunek filozoficzny może być scharakteryzowany jako monizm, panteizm, a także skrajny indywidualizm. Zakłada, iż wszyscy są jednością, a poczucie odrębności jednostki od świata i innych istot jest uświadomieniem sobie własnego ego przez umysł.

ZAŁOŻENIA NEW AGE:

1) Wszystko we wszechświecie jest ze sobą powiązane.
2) Wszystko jest emanacją kosmicznej energii, którą można nazwać Bogiem albo Absolutem.
3) Wszystko, co istnieje, posiada moc (współ)tworzenia rzeczywistości.
4) Najwyższym dobrem i celem istnienia jest miłość.
5) Nauka nie jest w stanie wytłumaczyć wszystkiego, ponieważ jest tylko niedoskonałym instrumentem naszego poznania.
6) Życie ziemskie jest stanem przejściowym, a śmierć to tylko proces transformacji energii w inną formę.
7) Człowiek (i wszystko inne), jest uduchowiony.
8) Świat zmieni się, gdy ludzkość osiągnie odpowiedni poziom rozwoju duchowego.
9) Najważniejszym narzędziem człowieka jest wolna wola. Może on dokonywać w każdym momencie życia dowolnego wyboru, bez narażania siebie na osąd, krytykę bądź aprobatę (o ile czyni zdaje sobie sprawę z konsekwencji swojego postępowania).

Bartłomiej Dobroczyński: New Age. Kraków: Wydawnictwo „Znak", 2000.

RUCH KULTUROWY:
NEW AGE

Grażyna Łącka, jako Szeptucha z II części powieści „Imperium Lilith". Fot. Ezo Oneir

Pochodzenie słowa szaman nie jest znane, a wszelkie propozycje wyjaśniające jego genezę oparte są na spekulacji. Badacze nie mogą rozstrzygnąć kwestii czy szamanizm powstawał niezależnie w różnych miejscach świata, czy też został „wynaleziony" w jednym miejscu, skąd rozprzestrzenił się po niemal całej Ziemi (8).

Szaman to więc ten, który wie. Osoba ta ma ambiwalentną pozycję w społeczności: darzona jest zwykle wielkim szacunkiem i bywa bardzo hojnie obdarowywana, jednak posiadane przez nią moce oraz jej bliskie stosunki z potężnymi siłami natury każą również zachowywać rezerwę i dystans. Największą umiejętnością szamana jest bezpośrednie kontaktowanie się ze światem duchów; szamani nierzadko proszeni są o radę lub przestrogę dotyczącą przyszłości.

Szamanizm jest praktyką duchową, którą można znaleźć w kulturach na całym świecie od czasów starożytnych po dzień dzisiejszy. Praktyki szamańskie współistnieją przez tysiąclecia z różnymi kulturami, systemami rządowymi i zorganizowanymi praktykami religijnymi.

8) Jerzy Sławomir Wasilewski, Podróże do piekieł, LSW, Warszawa 1979

PRAKTYKI LUDOWE:
SZAMANIZM

Skąd określenie „szamańskie powieści”?

Szamanizm jest praktyką duchową, którą można znaleźć w kulturach na całym świecie od czasów starożytnych po dzień dzisiejszy. Praktyki szamańskie współistnieją przez tysiąclecia z różnymi kulturami, systemami rządowymi i zorganizowanymi praktykami religijnymi. Aspekty poruszane w trylogii można scharakteryzować jako postulaty New Age. W dużej mierze przekonania osób z którymi spotyka się główna bohaterka są raczej uniwersalne. Są przede wszystkim starsze od założeń spisanych w latach 70-tych XX wieku. Traktują o praktykach duchowych opisanych nie tylko jako idee New Age, ale mające swoją historię już w momencie tworzenia się systemów religijnych z różnych zakątków świata. Stąd właśnie postanowienie, aby całokształt fabuły ubrać opisem „szamańskich powieści” - wskazując na ich uniwersalny wydźwięk.

8) Jerzy Sławomir Wasilewski, Podróże do piekieł, LSW, Warszawa 1979

PRAKTYKI LUDOWE:
SZAMANIZM

Reiki (jap. 霊気 reiki) – słowo pochodzi od chińskiego lingqi 灵气. Pojęcie to oznacza duchowy wpływ.

Obecnie pojęcie reiki jest znane dzięki twórcy metody uzdrawiania, która nazywa się usui-reiki-ryōhō. Jest to system, metoda uzdrawiania za pomocą energii życiowej. Usui to nazwisko twórcy tej metody Mikao Usui. Znak rei 霊 oznacza w języku japońskim ducha lub duszę, natomiast znak ki 気 jest pojęciem znacznie szerszym. Może oznaczać m.in.:
ducha, duszę, serce jako uczucie, umysł, nastrój, energię. W słowie reiki jest odpowiednikiem chińskiego qi, czyli energii życiowej przenikającej wszechświat.

Istnienie energii duchowej reiki – podobnie jak istnienie innych form energii życiowej (np. duszy ludzkiej) – nie zostało dotychczas potwierdzone przez obserwacje naukowe. Dlatego ta forma poprawy zdrowia należy do medycyny niekonwencjonalnej (9).

Reiki nie jest religią i nie zastępuje jej, nie jest też filozofią.

9) Lubeck, W., Petter, F.A., Rand, W.L., The Spirit of Reiki. Lotus Press, 2009.

REIKI

Teorie na temat istnienia reiki, a także zasad działania pozostają dla naukowców w sferze wiary. Jako takie są dla niej niefalsyfikowalne. Systematyczny przegląd z 2008 r. statystycznych badań klinicznych nad metodami leczniczymi reiki doprowadził autorów do wniosku, że nie istnieją żadne wiarygodne dowody na skuteczność jakiejkolwiek terapii tego rodzaju (10).

Zwykle doniesienia o korzystnych skutkach terapii reiki są przez lekarzy przypisywane efektowi placebo. Kärin Olson przeprowadziła badania wpływu reiki na zmniejszenie odczuwania bólu w trakcie jednoczesnego podawania opioidów. Znaczący odsetek badanych doznał odczucia zmniejszenia bądź znacznego zmniejszenia bólu bezpośrednio po terapii (podkreślono jednocześnie brak związku między skalą zmniejszenia bólu a ilością podawanych środków przeciwbólowych)(11).

Szczątkowe badania naukowe nie przeszkadzają zwolennikom, by reiki było stosowane jako integralna bądź dodatkowa forma terapii w około 800 szpitalach i placówkach medycznych w USA (12), z czego 64 placówki włączyły terapię reiki do swojej standardowej oferty opieki medycznej (13).

10. M. S. Lee, M. H. Pittler, E. Ernst. Effects of Reiki in clinical practice: a systematic review of randomized clinical trials. „International Journal of Clinical Practice". 62 (6), s. 947, 2008. DOI: 10.1111/j.1742-1241.2008.01729.x. PMID: 18410352.
11. Kärin Olson, John Hanson Using Reiki to Manage Pain, 1997
12. William Lee Rand Reiki in Hospitals
13. Hospitals and Clinics that Offer Reiki Treatments

REIKI

Nieświadomość zbiorowa – strukturalna część ludzkiej psychiki, której istnienia dowodził Carl Gustav Jung. Ma ona zawierać podstawowe wzorce reagowania (instynkty) oraz myślenia, przeżywania i zachowania człowieka (archetypy). Można ją przyrównać do morza, po którym płynie statek świadomego „ja" (ego)(14).

Nieświadomość zbiorowa została ukształtowana w toku ewolucji człowieka pod wpływem powtarzających się przez wiele pokoleń doświadczeń. Odziedziczona po przodkach jako instynktowa i archetypowa wyraża się w mitach, sztuce, ceremoniale religijnym, obyczajach, marzeniach sennych, a także w doświadczeniach granicznych (przeżyciach mistycznych, paranormalnych czy stanach chorobowych wywołanych stymulacją nieświadomości).

Dlatego Jung objaśnia nieświadomość zbiorową jako odpowiednik mitycznej krainy zmarłych, krainy przodków (15), a świadomy proces rozpoznawania jej głębszych pokładów przyrównuje do mitycznych podróży do krainy cieni.

14) Doktryna. W: Frank McLynn: Carl Gustav Jung. R.Bartołot (tł.). Wyd. 1. Poznań: Zysk i S-ka, 2000, s. 279.
15) Leszek Kolankiewicz: Wstęp. Carl Gustaw Jung – wędrowiec Wschodu. W: Carl Gustav Jung: Podróż na Wschód. Leszek Kolankiewicz (red.). Wyd. 1. Warszawa: Wydawnictwo Pusty Obłok, 1989, s. 11.

NIEŚWIADOMOŚC ZBIOROWA

Psychologia głębi – koncepcje z psychoanalizy Zygmunta Freuda, lecz znacznie się od niej różniące. Autorem terminu psychologia głębi był Carl Gustav Jung.
Carl Gustav Jung w swojej koncepcji dokonał podziału psychiki na sferę świadomą i podświadomą. Tę ostatnią podzielił na nieświadomość indywidualną (charakterystyczną dla jednostki) i nieświadomość zbiorową (na którą składają się dziedziczone doświadczenia całego rodzaju ludzkiego).
Składnikami nieświadomości zbiorowej są archetypy - najbardziej pierwotne idee lub formy rzeczy, podobne u wszystkich ludzi, związane z uniwersalnymi tematami. Niektóre archetypy są tak rozwinięte, że można je uważać za oddzielne systemy wewnątrz psychiki lub osobowości. Są to anima i animus, persona i cień.

Archetyp cienia konstytuują zwierzęce popędy, odziedziczone według Junga po niższych gatunkach w procesie ewolucji. Uosabia on zwierzęcą naturę człowieka i obejmuje m.in. pojęcie grzechu pierworodnego (z jego projekcją w formie szatana lub wroga).

Cień osobisty zawiera części osobowości , które zostały uprzednio wyparte lub odszczepione wskutek braku akceptacji środowiska w którym rozwój danej osoby zachodził(16).

16) Cień zawsze stoi za sterem. W: Maja Storch: Tęsknota silnej kobiety za silnym mężczyzną. Robert Reszke (przeł.) Warszawa: Wydawnictwo Szafa, 2002, s. 28.

ŚWIADOMOŚĆ ZBIOROWA

Radosław Urban, jako Igor z II części powieści „Imperium Lilith”. Fot. Ezo Oneir

UNIWERSALNOŚĆ CIENIA W WYMIARZE DUCHOWYM

Cień nie jest tylko kwestią psychiki, ale i również Ducha. Duch jest wyższym wyrażeniem wymiaru psychicznego, a nie jego zaprzeczeniem (rzeczywistość jak i wszystkie zjawiska są wielowymiarowe). Dlatego gdy cień manifestuje się pod postacią dręczącego i bardzo realnego w odbiorze bytu duchowego, to metody psychologiczne mogą po prostu nie pomóc.

C.G. Jung doskonale opisał cień w wymiarze psychicznym (...).
O cieniu mówi także buddyzm. Bo cień to odpowiednik szeroko pojętej buddyjskiej iluzji – powstałej z niewiedzy czyli nieświadomości formy zniekształcającej odbiór rzeczywistości, co generuje oczywiście cierpienie w umyśle człowieka. Ma to wymiar uniwersalny, bez względu na wyznawaną wiarę, ścieżkę czy praktykę.
To bowiem z braku akceptacji i zrozumienia cienia, pod wpływem liniowego a nie wielowymiarowego patrzenia na zjawiska cielesne i duchowe, biorą się praktyki wyrzekania ego albo ciała, dogmaty i ortodoksje religijne negujące i odrzucające formy i przejawy Ducha.

Mechanizm przemiany cienia znany był zawsze i jest do bólu prawdziwy (17).

17) Mandala Cienia, Farida Sorana, ciemnanoc.pl

CIEŃ W DUCHOWOŚCI

Wg kwantowej hipotezy wielu światów Hugh Everetta III, nazywanej przez niego „Wieloświatową Interpretacją Mechaniki Kwantowej", wszystko co może się zdarzyć, zdarza się na pewno w którejś z odnóg rzeczywistości, która przypomina wielkie, rozgałęziające się w każdej chwili drzewo życia. U Everetta każdy stan superpozycji jest jednakowo realny, lecz zdarza się w innym, równoległym wszechświecie. Kwantowy multiwszechświat (termin zaproponowany przez Deutscha) jest jak rozgałęziające się w nieskończoność drzewo. Oznacza to między innymi, że i my, przebywający na takim drzewie, chcąc nie chcąc także się rozgałęziamy (18).

We wszechświatach równoległych może istnieć nieskończona ilość kopii nas samych, które robią dokładnie to samo co my, albo ich historia życia przebiega zupełnie inaczej niż nasza (19).

Inne multiwersum opisane zostało w 11-wymiarowym rozszerzeniu teorii strun zwanym M-teorią. Według tej hipotezy nasz i inne wszechświaty powstały w wyniku kolizji membran w przestrzeni 11-wymiarowej. W przeciwieństwie do wszechświatów w „multiwersum kwantowym" mogą one mieć zupełnie różne prawa fizyki(20).

18) M. Heller, Ostateczne wyjaśnienie wszechświata, Kraków 2008, s.126
19) Poszukują wszechświatów równoległych | KopalniaWiedzy.pl, kopalniawiedzy.pl
20) Adam Cenian: Ślady Bożego działania w naturze z punktu widzenia nauk przyrodniczych. 2007.

ŚWIATY RÓWNOLEGŁE
W TEORIACH NAUKOWYCH

Istnienie wieloświata zakładają wyznawcy niektórych religii, na przykład mormoni czy choćby część rodzimowierców słowiańskich. Inne kategorycznie odrzucają lub nie zajmują w tej kwestii jednoznacznego stanowiska, w związku z teologicznymi sprzecznościami z tego wynikającymi (np. brak możliwości jednoznacznego osądzenia osoby, która w zależności od rozpatrywanego wszechświata równoległego podejmować może różne wybory i decyzje). W Kościele katolickim np. każdy człowiek ma tylko jedno życie doczesne, po którego utracie poddany zostanie tzw. Sądowi Ostatecznemu (podobnie, z analogicznego powodu, część systemów wyznaniowych odrzuca np. reinkarnację – tzw. brak drugiej szansy).

Buddyzm naucza, że istnieje wiele wszechświatów, które mają okresy swojego powstawania, trwania i zaniku, gdy istnieją ku temu odpowiednie warunki w zgodzie z kolektywnym prawem przyczynowo-skutkowym karma czujących istot w tych wszechświatach. Pomiędzy istnieniem tych wszechświatów są ciemne okresy nieistnienia, kiedy ze względu na brak odpowiednich warunków przyczynowo-skutkowych występuje jedynie potencjał dla stworzenia wszechświatów (21).

21) wikipedia.org

ŚWIATY RÓWNOLEGŁE
A RELIGIE

Multiwersa występują często w utworach science fiction i fantasy. Do najbardziej znanych należą: „wieloświaty" w powieściach Michaela Moorcocka, „cienie" w Kronikach Amberu Rogera Zelazny'ego, „światy alternatywne" w powieściach Felix, Net i Nika, „Opowieści z Narnii", czy „sfery" w grze Dungeons & Dragons, BioShock Infinite. Na koncepcji wieloświata opiera się także cykl powieściowy Terry'ego Pratchetta i Stevena Baxtera Długa Ziemia". W grze „The Longest Journey" istnieją obok siebie światy Stark i Arkadia. Multiwersa istniały również w filmach Tylko jeden czy serialach Doktor Who, Sliders, Dwa światy, Charlie Jade, W krainie Władcy Smoków, Fringe: Na granicy światów, Flash, Arrow, Rick i Morty.

Dla mnie najbardziej inspirujący serial opowiadający o wieloświatach to „Odpowiednik", a także moja ulubiona trylogia „Wszechświaty" Leonardo Patrignani.

ŚWIATY RÓWNOLEGŁE
W LITERATURZE I FILMIE

Myślę, że każdy z Was pamięta „Sekret" Rhondy Byrne. Wtedy to po raz pierwszy na masową skalę ktoś powiedział, że mamy wpływ na wszystko wyłącznie siłą myśli. Wbrew pozorom - wcale nie od tego się zaczęło.

W pierwszym momencie zachodnia nauka ścisła jaką jest mechanika kwantowa i starożytna wschodnia myśl religijna jaką jest między innymi filozofia buddyjska nie mają ze sobą wiele wspólnego, a jednak są naukowcy którzy potrafili wykazać, że z dziedziny tych na pozór odległych wyłania się podobny obraz świata.

Zasada nieoznaczoności Wernera Heisenberga zakłada, że im dokładniej zmierzymy pęd cząstki, tym mniej precyzyjnie będziemy mogli ustalić jej położenie. Wynika to z faktu, iż w mechanice kwantowej to obserwator wpływa na właściwości badanego obiektu. Heisenberg odbył podróż do Indii, gdzie przeprowadził kilka rozmów z hinduskim myślicielem Rabindranathem Tagorem i jak sam potem stwierdził bardzo pomogło mu to w pracy, ponieważ uświadomiły mu te rozmowy, że nowe pomysły w fizyce kwantowej nie są aż tak zwariowane i podobne idee wyznaje filozofia Wschodu.

Niels Bohr interesował się z kolei myślą chińską. Twierdził on, że symbol yin-yang symbolizuje światło, które zachowuje się czasami jak fala, a czasami jak cząstka. Uważał, że za pomocą mechaniki kwantowej będzie można badać ludzką świadomość.

FIZYKA KWANTOWA
A FILOZOFIA WSCHODU

Współcześnie badaniem związku między fizyką kwantową, a świadomością zajmuje się między innymi fizyk dr Fred Alan Wolf. Twierdził on, że w świecie mechaniki kwantowej

ostatecznie i całkowicie to my wpływamy na wszechświat poprzez obserwowanie go lub czegokolwiek w nim. Zmiany rzeczywistości odbywają się wprost poprzez jej obserwowanie. Każdy obserwator zakłóca całkowitość tego wszechświata, ale poprzez zmienianie stajemy się świadomymi tego wszechświata, bo koncentrujemy się na nim-świadomość jest tym co świadomość robi.

Następny fenomen mechaniki kwantowej to zjawisko splątania kwantowego. Polega ono na tym, że dwie cząstki odległe od siebie mogą tworzyć swoistą całość – jeżeli jedna będzie miała jakąś właściwość, druga będzie miała cechę dokładnie przeciwną.Udowodnił to zjawisko eksperymentalnie John Clauser w 1974 roku, za co w 2010 otrzymał nagrodę Wolfa, który jest drugim po nagrodzie Nobla laurem w dziedzinie fizyki.

Dalajlama w książce "Wszechświat w atomie" pisze o teorii pustki opracowanej przez filozofa Nagardżune.
„Teoria pustki mówi, że nie da się utrzymać żadnego poglądu o istnieniu obiektywnej rzeczywistości, którego podstawą jest założenie naturalnego niezależnego bytu… Wszystko składa się ze wzajemnie powiązanych ze sobą zależnych od siebie elementów"…

22) źródło: Fundacja Nautilus, tekst: Beata Dąbek

FIZYKA KWANTOWA
A FILOZOFIA WSCHODU

Naukowiec Fritjof Capra wyraźnie wskazuje na powiązania i podobieństwa myślenia mechaniki kwantowej z religiami i filozofiami takimi jak hinduistyczne Wedy, księga I Ching, buddyjskie sutry, sufizm Ibn Arabiego oraz nauki szamana Don Juana z plemienia Yaqui. W swojej książce "Tao fizyki" pisze:

"Teoria kwantowa ujawnia fundamentalną jedność wszechświata. Pokazuje, że nie możemy rozłożyć rzeczywistości na niezależnie istniejące malutkie jednostki. Kiedy badamy materię, natura nie ukazuje nam oddzielnych "klocków", ale raczej sieć skomplikowanych relacji pomiędzy rozmaitymi częściami całości. Jedną ze stron w tych relacjach jest zawsze obserwator"...

I na koniec cytat z dr Rafała Demkowicza-Dobrzańskiego z Wydzialu Fizyki UW:

„Mechanika kwantowa to zupełne przemodelowanie sposobu w jaki poznajemy świat. Wcześniej próbowaliśmy patrzeć na rzeczywistość niejako z góry-z boskiej perspektywy. W badaniu świata kwantowego jest to niemożliwe. Dokonywanie obserwacji wpływa na obiekt, nie da się stworzyć świata, z którego obserwatora usuniemy. We wcześniejszych teoriach poznawaliśmy świat z zewnątrz. Mechanika kwantowa poznaje świat od wewnątrz. Podobieństwa tej teorii do buddyzmu wydają się bardzo wyraźne. Dobrze jest to wyłożone w książce Dalajlamy „Wszechświat w atomie" Dalajlama przyznaje przy tym, że w razie konfliktu religia i filozofia muszą ustąpić nauce".

22) źródło: Fundacja Nautilus, tekst: Beata Dąbek

FIZYKA KWANTOWA
A FILOZOFIA WSCHODU

Transerfing rzeczywistości to zbiór 9 książek Vadima Zelanda opisujący funkcjonowanie rzeczywistości, dający narzędzia do świadomego wyboru w przestrzeni wariantów.

Podstawowym założeniem jest wielowymiarowość rzeczywistości i zdolność człowieka do dokonywania wyboru. Ta wielowymiarowość rzeczywistości to przestrzeń wariantów, a człowiek wybiera wariant, który urzeczywistnia. Jednym słowem: wszystkie możliwości już istnieją, a Ty wybierasz, która z tych możliwości staje się rzeczywistością w Twoim życiu.

Tak! Jeżeli zauważyłeś/aś zbieżność nazw systemu Zelanda z fundacją artystyczną „Przestrzeń Wariantów" to jesteś na dobrej drodze. To właśnie „na cześć" tej teorii została przeze mnie tak nazwana.

Wariant rzeczywistości, to informacja w postaci matrycy przyczynowo-skutkowej. Składają się na niego dekoracje i scenariusz, który realizujesz.
Dekoracje, to względnie stałe elementy rzeczywistości, wygląd zewnętrzny, forma przejawu.
Czym różni się scenariusz, od wariantu rzeczywistości?
Scenariusz to zdarzenia zgodne z oczekiwaniami, obawami, wyobrażeniami. „Scenariusz to droga, po której porusza się materia". Scenariusza nie można zmienić. Ale można wybrać inny wariant. Niestety ludzie najczęściej skupiają się na zmianie scenariusza… choć chcą innego wariantu.

TRANSERFING RZECZYWISTOŚCI

Człowiek w transerfingu, to przede wszystkim Dusza i Umysł. Dusza jest utożsamiana z funkcjami podświadomości. Umysł, to wg Transerfingu Twoja świadomość, ja, wola, decyzyjność. Cel osiąga się poprzez połączenie duszy i umysłu, czyli tzw. drogi serca.
Wyboru dokonuje człowiek, Dusza i Umysł, a skuteczny wybór, to wybór w jedności Duszy i Umysłu. Żeby wybrać inny wariant rzeczywistości nie wystarczy powiedzieć sobie „wybieram to". Trzeba jeszcze dokonać takiego samego wyboru Duszą.

Domeną Umysłu jest zamiar wewnętrzny. To zdecydowanie by działać. Tutaj wpływasz na świat. Dążysz do celu bezpośrednio, przebojowo. Podejmujesz próby wpłynięcia na świat na tej samej linii życia. Koncentrujesz się na procesie dążenia do celu. Próbujesz przemieścić swoje urzeczywistnienie w stosunku do przestrzeni wariantów. Tutaj posługujesz się tzw. siłą woli.

Zamiar zewnętrzny, to zdecydowanie by mieć. Tutaj po prostu wybierasz wybrany wariant. Twardo i beznamiętnie i bezwarunkowo sięgasz po swój cel. Koncentrujesz się na tym jak cel urzeczywistnia się sam – świat ma Twoją zgodę na urzeczywistnienie celu. Aby osiągnąć cel nie zmieniasz świata, ale wybierasz. Tutaj jesteś obserwatorem urzeczywistnienia twojego wariantu. Pojawia się samoistnie jako rezultat zgodności Duszy i Umysłu.

Magda Ratajczak, jako Lilith w II części powieści „Imperium Lilith”. Fot. Ezo Oneir.

Dochodzimy do sedna powstania całej trylogii.
Każdy tom nosi nazwę od zjawiska, które w nim najmocniej wybrzmiewa. Powieści powstawały w latach 2017-2019, ale opisują zdarzenia począwszy od lipca 2012 roku.

BURZE NA SŁOŃCU to I część trylogii. Analiza rozbłysku z 23 lipca 2012 roku sugeruje, że wytworzona burza magnetyczna mogła być porównywalna z rekordowym zjawiskiem z 1859 roku.
O co chodzi?
Ponad 150 lat temu, na początku września 1859 roku, na Słońcu nastąpiło wyjątkowe zjawisko, które miało bardzo duży wpływ na Ziemię. Zaledwie 18 godzin po rozbłysku, na początku 2 września, wybita plazma dotarła w okolice Ziemi. Rozpoczęła się prawdopodobnie najsilniejsza zanotowana burza magnetyczna w historii współczesnych obserwacji astronomicznych. Zorza polarna, którą zaobserwowano nawet w rejonach Karaibów, momentami była tak silna, iż możliwe było czytanie gazet w jej świetle. Ponadto, wystąpiła seria awarii sieci telegraficznych w Europie i Północnej Ameryce.
Powszechnie wiadomo, że burze magnetyczne wywołane przez rozbłyski słoneczne mogą zakłócać funkcjonowanie satelitów i telefonów komórkowych. Dużo mniej mówi się jednak o tym, jak aktywność słoneczna wpływa na stan psychiczny i fizyczny ludzi. A niespokojne Słońce równa się niespokojny człowiek – mówią uczeni.

https://facet.onet.pl/strefa-tajemnic/burze-sloneczne-maja-ogromny-wplyw-na-ludzki-organizm-twierdza-naukowcy/yqxe96h

POJĘCIA ASTROLOGICZNE w trylogii

Szacuje się, że gdyby dziś doszło do powtórki burzy słonecznej z 1859 r., zwanej "incydentem Carringtona"*, masowa awaria transformatorów mogłaby pogrążyć rozwinięte kraje w chaosie w związku z długotrwałym brakiem prądu.
Dr James Close – psychiatra i hematolog, który przeanalizował dostępną literaturę z zakresu heliobiologii ("biologii słonecznej") uznającej, że ten sam czynnik, który wywołuje zorzę polarną, zakłócając pole geomagnetyczne, może powodować u ludzi problemy ze zdrowiem i psychiką. Z badań wynika, że podczas burz magnetycznych ludzie mogą odczuwać szereg nieprzyjemnych objawów, takich jak: nerwowość, niepokój, pobudzenie, drażliwość, senność, wyczerpanie, zaburzenia pamięci, kołatanie serca, mdłości oraz bóle głowy.
Aleksandr Czyżewski zasłynął teorią o związku między cyklem aktywności Słońca, a zachowaniem mas ludzkich. Przeanalizowawszy historię wojen i rewolucji pod kątem ich zbieżności z pojawianiem się plam słonecznych, odkrył, że wszelkie przewroty i konflikty miały miejsce w latach intensywnej aktywności naszej gwiazdy. Mówiąc prościej, uczony twierdził, że niespokojne Słońce sieje zamęt w umysłach ludzi, skłaniając ich do agresji i podejmowania ryzyka. Czyżewski uznał, że to Słońce kierowało rewolucją francuską, powstaniami narodowowyzwoleńczymi w XIX w., rewolucjami w Rosji, a nawet dojściem do władzy takich osób jak Mahomet, Cromwell czy Lenin.

https://facet.onet.pl/strefa-tajemnic/burze-sloneczne-maja-ogromny-wplyw-na-ludzki-organizm-twierdza-naukowcy/yqxe96h

POJĘCIA ASTROLOGICZNE w trylogii

Od „Burz na Słońcu" rozpoczęła się duchowa rewolucja głównej bohaterki Ewy. Od tej pory jej życie zmieniło się na każdym polu.

IMPERIUM LILITH - II część trylogii opisuje upadek w głęboki cień. Cień „jungowski" to nie jedyna definicja, która ma tutaj zastosowanie. Przede wszystkim opisane są aspekty czarnego księżyca Lilith.
Archetyp Lilith ściśle wiąże się z symboliką astrologiczną. Jest ona ciemną, negatywną stroną Księżyca, ponieważ związana jest ze znakami, w których Księżyc znajduje się na wygnaniu (Koziorożec - Księżyc włada Rakiem) i w upadku (Skorpion - Księżyc wywyższony jest w Byku). Dzięki wyznaczeniu Lilith w horoskopie możemy zajrzeć na dno duszy urodzonego, możemy również odkryć to, co jest najbardziej ukryte, ciemne i mroczne.
Wyznaczając pozycję Czarnego Księżyca nie jest się obecnie prekursorem jakiś modernistycznych rozwiązań i poszukiwań astrologicznych, bowiem Lilith była znana już w astrologii babilońskiej i asyryjskiej.
Lilith w horoskopie ukazuje naszą demoniczną naturę, grzeszny aspekt duszy. Jest ona często odpowiedzialna za złość, wściekłość, warunkuje skłonności do podstępu, dominacji i manipulacji. Symbolizuje ona zasadę niespełnionego życzenia.

Piotrowski Piotr, Lilith - Czarny Księżyc. Lilith w astronomii, mitologii i astrologii, [w:] „Czwarty Wymiar" 6,7,10/1998.

POJĘCIA ASTROLOGICZNE w trylogii

W „Imperium Lilith” dwie główne bohaterki Mirka i Ewa spotykają się ze swoim najgłębszym cieniem, którego uosobieniem jest tytułowa Lilith.
Akcja rozgrywa się w posiadłości nad jeziorem, gdzie zacierają się przeszłość, teraźniejszość i przyszłość.
To właśnie tutaj łączą się światy duchowy i materialny oraz odbywają rozmowy na temat przeznaczenia człowieka. Istnieje prawdopodobieństwo, że jeżeli nie w tej rzeczywistości, to przynajmniej możemy być szczęśliwi w światach równoległych. To pełna metafor opowieść o ranach, bólu i samotności współczesnego człowieka i radykalnym wybaczeniu, które stanowi prawdziwe odrodzenie.

POJĘCIA ASTROLOGICZNE w trylogii

Szamańska powieść osadzona
we współczesnych realiach

BURZE NA SŁOŃCU

Obnaża mechanizm działania korporacji
i rozwiewa mity o beztroskim rozwoju duchowości

EZO ONEIR

Szamańska powieść osadzona
w światach równoległych

IMPERIUM
LILITH

Czasami tylko śmierć ego niesie ostateczne przebaczenie

EZO ONEIR

Kontynuacja powieści Burze na Słońcu

EZO ONEIR

TRANSFORMACJA CIENIA

Szamańska powieść osadzona
w światach równoległych

TRANSFORMACJA CIENIA to połączenie teorii wielo-światów, przeznaczenia i losu oraz cienia G. Junga. Aby uratować życie Ewy, Bohdan oddaje ją w ręce Wędrowca Pomiędzy Wymiarami. Ten przeniósł dziewczynę do innej rzeczywistości. Tam główna bohaterka spotyka postacie, które w równoległym życiu wcielają się w zupełnie inne role.
Tymczasem przestrzeń wariantów po odejściu Ewy, powoli niszczy jej linie losu. Dziewczyna musi zadecydować, czy chce żyć dalej w swojej rzeczywistości. Jeżeli nie powróci tam w krótkim czasie – jej przeznaczenie wygaśnie.

Całość trylogii nosi nazwę CHIRON W RYBACH, której fenomen najlepiej wyjaśni fragment artykułu cenionej astrolożki Marii Moonset Matuszewskiej:

„Chirona w astrologii oznacza naszą niezaleczoną ranę, ale także Wewnętrznego Uzdrowiciela, a na poziomie społecznym procesy wydobywania na wierzch bolesnych podziałów na świecie, eskalowania ich, ale także ich uzdrawiania poprzez integrację tych, którzy dotąd byli pomijani lub poprzez zmianę raniących wzorców społecznych.

POJĘCIA ASTROLOGICZNE w trylogii

CHIRON W RYBACH pierwszy raz pojawił się w kwietniu 2010 roku, dziesięć dni po katastrofie smoleńskiej
W okresie, który to traumatyczne wydarzenie zainicjowało łatwo można dostrzec wszystkie cechy Chirona w Rybach – mistycyzm, niejasność, niezaleczone rany pielęgnowane, mitologizowane i uświęcane, podtrzymywanie cierpienia, uwikłanie w układ kat-ofiara, mesjanizm, spiski, obwinianie, nie wspominając już o tak bardzo „rybim" czynniku mgły (...)

Jednocześnie na świecie, dokładnie 20.04.10 doszło do jednej z największych katastrof ekologicznych w historii ludzkości, czyli eksplozji na platformie wiertniczej Deepwater Horizon w Zatoce Meksykańskiej i wycieku milionów litrów ropy naftowej. To wydarzenie również symbolicznie jest mocno powiązane z Chironem w Rybach i otwiera wątek walki o czyste wody i o szacunek dla Matki Ziemi, pokazując rany jakie zadała jej ludzkość, oraz to jak mimo iluzji potęgi technologicznej jesteśmy z nią połączeni i od niej zależni.

Ryby to znak nie tylko reprezentujący Wodę, a szczególnie oceany, ale także poczucie jedności wszystkich istot, dlatego też Chiron podróżujący przez ten znak odsłaniał ranę związaną z iluzją oddzielenia, samotności jednostki ludzkiej.
Poza tym czas odchodzącej epoki znaczyły takie wydarzenia jak Acta, sprawa Snowdena, triumf populistów, bardzo „rybia", niewypowiedziana wojna na Ukrainie, wojny na bliskim wschodzie, oraz to co nazywamy kryzysem migracyjnym.

POJĘCIA ASTROLOGICZNE w trylogii

„Chiron w Rybach i tu był niesamowicie wręcz widoczny, począwszy od cierpienia niewinnych umierających na morzu, do całych mitologii związanych z polaryzacją swój – obcy, z lękami i demonizacją z jednej strony, oraz współczuciem i pomocą uchodźcom z drugiej. Wszystkie te wydarzenia łączy pewna doza mistycyzmu, niejasności, wierzeń nieopierających się na faktach, oraz typowo „rybich" fal sprzeciwu społecznego, które pochłaniają masy i zmieniają los świata ;) Można powiedzieć, że Chiron w Rybie obnażył brak poczucia duchowego sensu wśród Ziemian, co zaowocowało mitologiami, pogubieniem, ale też wzrostem duchowym tych, którzy postanowili szukać sensu w sobie".

(...)"Ok, a czy podobnie było w czasie poprzedniego pobytu Chirona w Rybach w latach 1960-1968? Szybki rzut oka na główne wydarzenia i co widzimy? Fala ruchów kontestujących w USA, protesty przeciw wojnie w Wietnamie („Make love, not war!"), początek rewolucji seksualnej – Lato Miłości w 1967, ważne ruchy kobiece (feminizm drugiej fali) i przeciw segregacji rasowej, szczyt popularności Beatlesów… wszystko to z jednej strony miało wszystkie cechy „rybiej" fali, mocno było podszyte duchowością i mistycyzmem (Leary i LSD ;)), dążeniem do jedności wszystkich istot („All people are one"), a także płodną i piękną mitologią, która sprawia, że nawet dziś często ulegamy fascynacji tymi czasami".

W „Transformacji Cienia" III części trylogii cofamy się do roku 1967, kiedy na świecie pojawił się Igor. Przypadek?

POJĘCIA ASTROLOGICZNE w trylogii

Surrealistyczne łączenie światów i bohaterowie prowadzący dialogi okraszone *filozofią kwantową*.
Tak po krótce można opisać trylogię
CHIRON W RYBACH w skład której wchodzą:
Burze na Słońcu, Imperium Lilith oraz
Transfomacja Cienia.

Rozważania i tezy zawarte w kompendium stanowią wprowadzenie do świata fikcji literackiej stworzonej w trylogii i pozwalają czytelnikowi lepiej zrozumieć wybory i losy jej bohaterów, a także samo umiejscowienie fabuły.

Czym jest archetyp cienia i jego projekcji według psychologii analitycznej?
Na czym polega transerfing rzeczywistości?
Czy wieloświaty istnieją naprawdę?
Dlaczego szamanizm i mediumizm są tematem tabu?
Współczesna astrologia wyrocznią czy wskazówką?
Czym są demony i co mają wspólnego z wypartą częścią naszej osobowości?

EZO ONEIR

Kreatorka marki *Poza Rzeczywistością*,
powieściopisarka i fotograficzka.
W twórczości sięga po inspirację do innych wymiarów i galaktyk. Łączy oniryczną baśń i wizualizacje podróży duchowych.
Ukazuje życie, jako jeden z wariantów według teorii transerfingu rzeczywistości.
Niegdyś pracownik kadry zarządzającej w kilku korporacjach. Ostatecznie zrezygnowała z rozwoju kariery biznesowej na rzecz działalności artystycznej.

E-BOOK

ezooneir.com